

Sygn. akt I C 79/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marcin Rozmus
Protokolant:	stażysta Agata Pytlos

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2019 roku w Rybniku

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w B.

przeciwko M. G.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej M. G. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w B. kwotę 20 532,13 zł (dwadzieścia tysięcy pięćset trzydzieści dwa złote 13/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 listopada 2018 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego M. G. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w B. kwotę 4 381 zł (cztery tysiące trzysta osiemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 79/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 kwietnia 2019 r.

Strona powodowa (...) Spółka Akcyjna w B. domagała się od pozwanej M. G. zapłaty kwoty 20 532,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 listopada 2018 roku. W uzasadnieniu wskazała, że pozwana odpowiada z tytułu weksla będącego zabezpieczeniem umowy pożyczki.

Dnia 18 grudnia 2018 r. referendarz sądowy w tut. Sądzie wydał nakaz zapłaty (sygn. akt II Nc 6211/18), którym uwzględnił powództwo w całości.

Nakaz zapłaty został skutecznie zaskarżony przez pozwaną. W swoim sprzeciwie podniosła ona, że nie zgadza się z twierdzeniem, że nie spłacała rat w terminie, domagała się też przedstawienia przez powoda wydruku z systemu do obsługi firm pożyczkowych z uwzględnieniem wszystkich operacji oraz zbadania umowy pod kątem zgodności z prawem i abuzywności zapisów.

W dalszym piśmie procesowym strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko oraz wskazała, że koszty kredytu nie przekraczają maksymalnych kosztów określonych ustawowo.

Na rozprawę nie stawiła się żadna ze stron.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 28 marca 2018 r. pozwana zawarła z powodem umowę pożyczki. Całkowita kwota pożyczki wyniosła 9 000 zł, całkowita kwota do spłaty 21 888 zł, liczba rat 48, a miesięczna rata 456 zł. Na zabezpieczenie umowy wystawiono weksel in blanco, do którego sporządzono deklarację wekslową, według której weksel mógł zostać wypełniony do kwoty 21 888 zł wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie. W deklaracji szczegółowo uregulowano, jakie czynności powinien podjąć powód przed wypełnieniem weksla. Pozwana nie spłacała umowy terminowo (łącznie spłaciła jedynie 1 372 zł), wobec czego została dnia 7 września 2018 r. wezwana do zapłaty. Na wezwanie to nie odpowiedziała, wobec czego strona powodowa dnia 7 października 2018 r. wypowiedziała umowę i wypełniła weksel na kwotę 20 532,13 zł, a pozwaną wezwała do jego wykupu.

(dowód: deklaracja wekslowa – k. 6, weksel – k. 3, wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z wezwaniem do wykupu weksla – k. 4, karta klienta – k. 28-32, kopia umowy pożyczki – k. 33-39, ostateczne wezwanie do zapłaty, potwierdzenie nadania i wydruk z systemu śledzenia przesyłek – k. 40-53, wniosek o udzielenie pożyczki – k. 54-59)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów dołączonych do pozwu. Sąd uznał je za wiarygodne w całości, także co do dokumentów przedłożonych jedynie w kopii, gdyż pozwana nie zaprzeczała prawdziwości tych dokumentów. Co do jedynej kwestii spornej, jaką było spłacanie pożyczki w terminie, Sąd oparł się na tzw. karcie klienta, gdzie były wymienione wszystkie wpłaty pozwanej. Nadto należy zauważyć, że ciężar dowodu w zakresie spłacania pożyczki spoczywał na pożyczkobiorcy, tj. pozwanej, a ta nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających spłatę pożyczki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strony zawarły umowę pożyczki na kwotę 9000 zł. W myśl art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie z art. 723 k.c. jeżeli termin zwrotu pożyczki nie jest oznaczony, dłużnik obowiązany jest zwrócić pożyczkę w ciągu sześciu tygodni po wypowiedzeniu przez dającego pożyczkę. Przepis ten stanowi zatem, że w pierwszej kolejności termin spłaty pożyczki powinna regulować umowa. W przedmiotowej sprawie zgodnie z umową pożyczkodawca mógł ją wypowiedzieć, jeśli nie była spłacana w terminie i tak też uczyniono w niniejszej sprawie.

Prawidłowa była także wysokość dochodzonej wierzytelności, która wynika z umowy, wysokość opłat nie budziła wątpliwości z punktu widzenia przepisów chroniących konsumentów, w szczególności art. 385 i n. k.c. Odsetek dochodzony w wysokości wynikającej z art. 481 § 1 k.c. Co do kosztów pozaodsetkowych należy podkreślić, że ich suma mieściła się w granicach wyznaczonych przez art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim i była równa całkowitej kwocie pożyczki.

Stosownie do treści art. 118 § 2¹ k.c. w jego aktualnym brzmieniu po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W przedmiotowej sprawie pozwana była konsumentem, gdyż zawarła umowę z przedsiębiorcą bez związku ze swoją działalnością zawodową lub gospodarczą. Termin przedawnienia wynosi 3 lata, gdyż roszczenie powstało w ramach działalności gospodarczej powoda, co wynika z art. 118 k.c. Tymczasem pierwsza rata pożyczki stała się wymagalna dnia 7 maja 2018 r., a złożenie pozwu, które w myśl art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. przerywa bieg przedawnienia, nastąpiło dnia 20 listopada 2018 r., Roszczenie nie jest zatem przedawnione i można go skutecznie dochodzić.

Mając na względzie orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

W punkcie 2 orzeczono o kosztach, stosując przepis art. 98 § 1 k.c. i uznając pozwaną za przegrywającą sprawę w całości. Na koszty strony powodowej złożyły się opłata od pozwu, obliczona na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy

o kosztach sądowych w sprawach cywilnych na kwotę 764 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – radcy prawnego – wynoszące zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za radców prawnych kwotę 3600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.